

13. august 2017

Jacob Krogsøe (<http://www.planetpulp.dk/author/jacob/>)

Synes godt (

Valerian and the City of a Thousand Planets

Tekst

Print denne side

Send som email (mailto:?)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Valerian%20and%20the%20City%20of%20a%20Thousar
and-the-city-of-a-thousand-planets%2F)

Kulørt og voldsomt underholdende science fiction-eventyr, der flere steder fejler, men som holdes oppe af en voldsom kreativitet og Bessons åbenlyse forelskelse i både filmmediet og den legendariske tegneserie.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/valerian/valerian_plakat_stor.jpg)Ground Control to Major Tom. Ground Control to Major Tom. Take your protein pills and put your helmet on.

Sjældent har en film haft en federe introsekvens. Efterfulgt af nogle sekunder i selskab med selveste Rutger Hauer. Ja, efter de første fem minutter var jeg slået til tælling af en meget positiv begyndelse

på en film, som jeg ellers frygtede ville stinke. Men hvad med resten? Fem minutter skaber jo ikke en film.

Sense of wonder

Du, vi og jeg kan godt ånde lettet op: Besson skuffer ikke. Det er en dejlig film, underholdende og smilende, fyldt med action og humor. Men mest af alt fyldt til bristepunktet med fantastiske effekter og "sense of wonder".

Major Valerian og sergent Laureline er rumagenter i det 28. århundrede, hvor vi møder et samfund spækket med andre racer.

Filmens omdrejningspunkt er den gigantiske internationale rumstation Alpha, som med tiden har vokset sig sammen til en gigantisk by/verden, som er beboet af flere millioner væsner, der lever i forskellige habitater, hvor der både er vand, landjord, byer og meget andet.

Så mange detaljer og ideer at der kunne være plads til 1000 forskellige fortællinger. Men der er sket noget på Alpha, noget ondt er åbenbart på spil. Det bliver så op til Valerian og Laureline at undersøge sagen.

En stor herlig rodebunke kan man betegne den overordnede fortælling. Ja, flere steder halter manuskriptet, og filmen vil for meget, men for satan hvor er den fyldt med uforfalsket filmmagi og en ungdommelig glæde til filmmediet, der resulterer i herlige optrin og vilde idéer.

Jo mere du formår at se filmen som en selvstændig størrelse, og ikke en 1:1 gengivelse af Jean-Claude Mézières og Pierre Christins saga om Linda og Valentin, jo større oplevelse får du, selvom filmen faktisk indfanger en masse af tegneseriens magi, en tegneserie der jo netop er kendetegnet ved mangfoldighed både i forhold til plot og stil.

Fra Paris til USA og tilbage igen

Jean-Claude Mézières og Pierre Christin mødte hinanden første gang som børn i 1940'ernes krigsramte Paris. Men det var en tur til USA i 1960'erne, der for alvor rystede dem sammen, og det var her, inspireret af den storslåede natur og det, ja, noget specielle samfund samt af datidens store science fiction forfattere, at **Linda og Valentin (Valérian et Laureline eller Valérian, agent spatio-temporel)** blev skabt.

I perioden fra 1967-2010 kørte serien med mere eller mindre fast interval. Som med så meget andet er Carlsens danske udgivelsesrækkefølge dybt mærkværdig, hvor bind et i Danmark, **Landet uden stjerner**, var tredje bind i den originale serie, hvis

man antager, at **Valérian contre les mauvais rêves** (1967, **Onde drømme** på dansk) er bind nul, da det først udkom som samlet album i 1983.

Serien havde med **Landet uden stjerner** fundet sit udtryk, og Mezières og Christin var sikre på, hvor de ville hen med deres historier.

Flere af seriens klichéer var blevet etableret – eksempelvis at Linda igen og igen må skifte kostume fra det ene haremspige-outfit til det andet – og rammerne for universet omkring heltene var faldet på plads. Så skal man begynde et andet sted end ved begyndelsen, er **Landet uden stjerner** absolut et godt sted at starte.

I perioden fra 2010-2013 blev samtlige **Linda og Valentin**-udgivelser præsenteret i lækre hardcoverbind spækket med ekstramateriale.

Blandt andet kunne man her første gang på dansk opleve den uforkortede version af **Storbyen der druknede**. Linda og Valentins samlede eventyr bind 1-7 hører hjemme hos alle samlere, men hvis du lige vil tjekke dem ud først, kan de lånes på et bibliotek i en galakse tæt på dig.

Underholdning og kritik af samfundet

Bag ramasjang-facaden gemmer der sig ofte samfundsmæssige kommentarer i **Linda og Valentin**-historierne. Det gør også, at historierne kan nydes af både børn og voksne, da man både får rendyrket underholdning og fine metakommentarer om vores samfund.

I **De tusinde planeters rige** er det et handelsselskabs oprør, der fører til det feudale samfunds endeligt, og i **Landet uden stjerner** er der en tydelig parodi over henholdsvis matriarkalske og patriarkalske systemer.

Pierre Christin, forfatteren bag **Linda og Valentin**, har selv udtalt følgende:

“Den aktuelle kunst skal ikke udformes med tilpasning eller omvendelse af læseren for øje – den skal forsøge at bevidstgøre.”

Over årene har både stil og indhold udviklet sig meget, fra det meget naive formsprog til en mere voksen og detaljeret stil.

Så man forstår godt, at Luc Besson har været fascineret af tegneserien, siden han var barn. Allerede tilbage i 1991 tog han kontakt til Jean-Claude Mézières, men i første omgang blev det ikke til det store.

Da **Linda og Valentin**-albummet **Les cercles du pouvoir** (1994, på dansk **Magtens cirkler**) udkom, sendte Mézières det med posten til Besson. Der er en flyvende taxa på forsiden, og snart var Korben Dallas skabt.

Efterfølgende besøgte Mézières også produktionen på **The Fifth Element** (1997) som, af flere grunde, har et ægte **Linda og Valentin**-feel i både stil og indhold.

Hvis handlingen var henlagt til en fremmed planet, og de to rumagenter var blevet tilsat, kunne det sagtens være handlingen i et **Linda og Valentin**-album værdigt.

Hvis vi så lige drejer sigtekornet mod Besson, så ser vi et spraglet fransk talent. En meget dygtig billedskaber men også med et noget ujævnt output af film.

Efter den ambitiøse og vulgært overdrevne **Jeanne d'Arc** (1999) var det som om, Besson brændte ud som instruktør.

Med få afstikkere til Arthur og Minimoysernes univers (2006, 2009 og 2010) var Besson mest aktiv som producer og manusforfatter i perioden fra 1999 og frem til ca. 2010, hvor han forsøgte sig med en filmatisering af Tardis **Les Aventures extraordinaires d'Adèle Blanc-Sec**.

Ikke nogen perfekt film men den kunne alligevel noget. Det skulle dog bliver den frygtelige **Lucy** (2014), der for alvor åbnede døren til **Linda og Valentin**-land: Et budget på 40 millioner dollars blev til 450 millioner dollars. Pludselig var Besson igen et navn, man turde kaste store penge efter og tak for det.

Som en god dag i Djurs Sommerland

Valerian and the City of a Thousand Planets henter inspiration i flere af historierne, og det tilsættes så et herligt kulørt fransk og lettere manieret univers spækket med absurde optrin og sjove eksistenser.

Og her er "optrin" kodeordet, for der er ikke nogen tvivl om, at filmen halter lidt i sin overordnede fortælling. Men hvis man kan nyde filmen som en tur i Djurs Sommerland (ja, jeg er bosat lidt nord for Århus) så er der meget at komme efter.

Jeg kommer heller ikke udenom at sige lidt om castingen. Cara Jocelyn Delevingne er skøn som Linda, hun er i det hele taget bare skøn, hvorimod den drengede Dane William DeHaan på ingen måde har den nødvendige fysiske pondus.

Ja, han er charmerende men man tror ikke på ham som actionhelt. Man lader jo heller ikke Robert Hansen spille Conan the Barbarian.

I sidste ende er **Valerian and the City of a Thousand Planets** en kulørt og modig film, der flere steder fejler, men den gør det med stil, så jeg håber, at europæerne og asiaterne kaster de penge efter den, som er nødvendige for, at vi kan få flere film i serien. Amerikanerne vil åbenbart hellere se noget andet, noget de kender, lidt som med deres madvaner.

For den her film er sgu' lidt anderledes og fransk på den gode måde. Man kan så håbe på, at næste film kaster et bedre manuskript af sig.

Titel: Valerian and the City of a Thousand Planets

Instruktør: Luc Besson

Manuskript: Luc Besson

Cast: Dane DeHaan (Major Valerian), Cara Delevingne (Sergeant Laureline), Clive Owen (Commander Arun Filitt)

Foto: Thierry Arbogast

Klip: Julien Rey

Musik: Alexandre Desplat

Spilletid: 137 minutter

Aspect ratio: 2.35:1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: Frankrig, 2017

Produktionsselskaber: EuropaCorp, Fundamental Films, Grive Productions, Gulf Film, Novo Pictures, Orange Studio, River Road Entertainment, TF1 Films Production, Universum Film

Anmeldt i nr. 142 | 13/08/2017 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=44153)

Stikord: Film baseret på tegneserie (<http://www.planetpulp.dk/?p=6065>), Rummet (<http://www.planetpulp.dk/?p=4305>)

Jacob Krogsøe (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894).

Medstifter af Planet Pulp. Redaktør. Bosiddende i Århus, hvorfra han har færdiggjort sit studie på Film- og Medievidenskab på KUA. Har desuden taget tillægssuddannelsen på Journalisthøjskolen, og startede den 1. oktober 2011 som mediebibliotekar på Randers Bibliotek.

Er født på Fyn og opvokset i Sønderjylland. Har altid haft en stor passion for film, helt tilbage fra da han så film i sine bedsteforældres biograf i Hesselager. **Maltin's Film Guide** [..] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894)

3 kommentarer til *Valerian and the City of a Thousand Planets*

Henning

14. august 2017 at

God anmeldelse, men din udgivelseshistorik er ikke ganske korrekt. Det første album på dansk var/er "Storbyen der druknede" (godt nok forkortet) og album nr. 2 er/var "De tusind planeters rige".

Og så drejer "Landet uden stjerner" sig om matriarkalske og patriarkalske samfund – ikke om "materialistiske".

Jacob Krogsøe

14. august 2017 at

Tak for din kommentar, Henning.

Tænker du på Superserien Senior?

For er det ikke korrekt at Landet uden stjerner er bind 1 i